

Mops čarodějníci

Bella Swift

Mops čarodějnicí

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpresss.cz
www.albatrosmedia.cz

Bella Swift

Mops čarodějnicí – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Mops čarodějníci

Bella Swift

 PRESS

Text © Orchard Books, 2023
Illustrations © Orchard Books, 2023
Translation © Šárka Krejčová, 2024

ISBN tištěné verze 978-80-264-5332-1
ISBN e-knihy 978-80-264-5344-4 (1. zveřejnění, 2024) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-264-5345-1 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-264-5334-5 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

Obsah

<i>Kapitola první</i>	5
<i>Kapitola druhá</i>	21
<i>Kapitola třetí</i>	41
<i>Kapitola čtvrtá</i>	63
<i>Kapitola pátá</i>	85
<i>Kapitola šestá</i>	103
<i>Kapitola sedmá</i>	123
<i>Kapitola osmá</i>	139

Kapitola první

ŠUST, ŠUST, ŠUST. Mopsí slečna Peggy milovala zvuk spadlého listí, které jí šustělo pod pacičkami, když klusala vedle své nejlepší kamarádky Chloe. Černým placatým čumáčkem zavětrila ve vzduchu. Ve vánku se jí rozčepýřil světle hnědý kožíšek. Podzim je už skoro tady!

Tatínek vzal Peggy, Chloe a její mladší sestru Ruby do města na pochůzky. Holkám za chvíli zase začíná škola, a tak šli koupit pouzdra na tužky a nové zářivé školní boty. Teď už mířili domů, ruce měli plné nákupních tašek.

Chloe se najednou zastavila a nakoukla do výlohy knihkupectví.

„Jé, podívej!“ vykřikla a ukázala na plakát. „Už brzy vyjde nová knížka *Akademie čarodějek*. Mohla bych si ji koupit?“

„No jasně,“ řekl tatínek. „Zajdeme pro ni, hned jak bude na pultech. Musíme přeci zjistit, jaké další kouzlo se Evženie Břečťanová naučí.“

Peggy
věděla
o knihách
Akademie
čarodějek
všechno.
Tatínek
totiž vždy
předčítal
knížky
Chloe

a Ruby nahlas. Dokonce i jejich
staršímu bratrovi Finnovi se moc
líbily. Byly o dívce, která se jmenovala
Evženie Břečťanová a která byla
omylem poslána do školy kouzel.
Tam se učila různá zaříkávadla

a vařit lektvary. Peggy měla v knize oblíbenou postavu, byl jí Šedotlápek, chytrý kocour Evženie.

Celou cestu domů Chloe nadšeně mluvila o další knize *Akademie čarodějek*. „Zajímá mě, jestli Evženie přijde na to, kdo na ni během maškarního plesu uvalil kýchací kouzlo,“ řekla Chloe. „Vsadím se, že to byla Arabela Muchomůrková.“

„Arabela na Evženii žárlí, a to od doby, kdy ve sportovní den vyhrála závod na koštěti,“ souhlasil s ní tatínek.

Blížili se domů. Z garáže duněla hlasitá hudba. Finn měl právě zkoušku se svojí kapelou. Připomínalo to

bolestivé kvílení nějaké příšery.
Peggy však věděla, že to je jen
Finn a jeho zpěv. Na ulici stál jejich
soused, pan Ahmed. Do auta nakládal
starý nábytek a kartonové krabice.
Před jeho domem byla cedule
s nápisem PRODÁNO.

„Právě odvážím nějaké věci
do sběrného dvora,“ vysvětloval
pan Ahmed tatínkovi. „Příští
týden se už stěhujeme, tak ať je
všechno nachystané.“

„Budete nám se Samirou chybět,“
řekl tatínek. „Doufejme, že naši noví
sousedé budou mít také takové
pochopení pro Finnovu hudbu, jako
máte vy.“

Pan Ahmed se zasmál a sklonil se k Peggy, aby ji pohládl. „Sám jsem byl jako student v rockové skupině,“ řekl. „Vždy jsem rád poslouchal, když Finn s *Na plný pecky* zkoušel.“

„Už si tak neříkají,“ prohodila Chloe. „Změnili si jméno, teď to jsou Čarodějové rocku.“

Pan Ahmed zavřel kufr. „Tak jo – raději už to odvezu. Toto je teprve první náklad. Ještě musím odnést knihovničku k paní Wu, která bydlí naproti.“

Šli dovnitř a dívky ukázaly mamince, co si koupily.

„Podívej, mami,“ vykřikla Ruby a ukázala jí svoje lesklé kožené boty do školy. „Ony se tak lesknou!“

„Já mám pouzdro s obrázkem Akademie čarodějek,“ řekla Chloe. Její oblíbené knížky byly i zfilmovány a na pouzdru bylo logo, malé měsíčky a hvězdičky.

„Moc hezké,“ usmála se maminka.

„Ahmedovi se příští týden už stěhují,“ řekl tatínek mamince.

„Budou bydlet u pobřeží, blíž
u svých vnoučat.“

„Jsem zvědavá, kdo se tam
nastěhuje,“ řekla maminka. „Doufám,
že noví sousedé budou tak milí, jako
jsou Ahmedovi.“

Peggy v to taky doufala. Jejich
sousedí byli moc hodní. Pan Ahmed
věděl, že se jí moc líbí drbání
za ouškama, a taky pro ni měl vždy
něco dobrého.

„Možná, že se tam nastěhuje nějaká
dívka v mém věku,“ řekla Chloe. „A pak
můžeme u sebe přespávat a posílat si
přes díru v plotě tajné zprávy.“

„Možná, že budou rádi číst,“
řekla maminka. „Přemýšlela jsem,

že založím v *Hafanech a Hrnkách* čtenářský klub.“

„Možná, že budou mít nějaké super zvířátko!“ dodala Ruby.

„Třeba jednorožce!“

Finn a další členové kapely napochodovali do kuchyně pro něco k snědku.

„Hráli jste dobře,“ řekla maminka Finnovi, zatímco on a jeho kamarádi se pustili do brownies, které maminka přinesla z *Hafanů a Hrnků*. To byla kavárna v centru města, kterou maminka vlastnila.

„Jo,“ odpověděl Finn a zatočil s jednou paličkou na buben. „Ale zněli bychom lépe, kdybychom měli baskytaristu.“

„Možná, že někdo z našich nových sousedů bude nějaký hudebník,“ nadhodila maminka.

Tatínek se zasmál. „Takže doufáme, že se tam nastěhuje rodina s baskytaristou, s děvčetem ve věku Chloe, maminkou, která ráda čte, a s jednorožcem... ty bys něco chtěla, Peggy?“

„Ne!“ odpověděla Peggy. Její rodina samozřejmě slyšela jen zaštěknutí HAF!

Všichni se zasmáli.

„Jasně,“ řekl Finn a hodil si poslední kousek brownies do pusy. „My už raději půjdeme, musíme nacvičit naši novou písničku.“

„Můžu vám pomoci?“ zeptala se Ruby.

„Jasně,“ mrknul Finn a pohladil mladší sestru po jejích kudrnatých vlasech. „Můžeš hrát na tamburínu.“

„Já si jdu znovu přečíst všechny knížky *Akademie čarodějek*,“ řekla Chloe, když Finn odpochoval zpátky do garáže. „Předtím, než vyjde ta nová.“

Chloe se uvelebila na pohovce se svojí knížkou, a tak šla Peggy ven na zahradu skrz průchod ve dveřích pro pejsky. Tygřík, pruhovaný kocour, který bydlel vedle, se rozvaloval na terase, jako kdyby mu to tam patřilo.

„Ahoj Tygříku,“ řekla radostně.

Tygřík zabručel, když se k němu Peggy přiblížila. „Přišel jsem se sem schovat před tím vším balením a užít

si trochu klidu. Ale to se, jak vidím,
očividně nestane.“

Peggy si najednou něco uvědomila.
„Pokud se pan a paní Ahmedovi
stěhují, ty jdeš vlastně s nimi.“

Tygrík protočil svoje zelené oči.
„Gratuluji ti, Prasečí ocásku. Nejsi tak
hloupá, jak vypadáš.“

Bylo celkem těžké uvěřit tomu, že
Tygrík patřil panu a paní Ahmedovým.
Oni byli opravdu milí. Když se sem
Peggy poprvé nastěhovala, poté co

si ji rodina Chloe adoptovala z psího útulku, doufala, že ona a Tygřík budou přátelé. Ale to se tak úplně nestalo. Tygřík byl mrzutý a nikdy si nechtěl hrát. Buď Peggy ignoroval, nebo ji škádlil.

„Bude to fajn bydlet u moře,“ řekla Peggy. Byla u moře jen jednou na prázdninách a naučila se tam plavat. „Možná, že se taky můžeš naučit plavat na pejska.“

„Mě teda plavat na pejska nikdy neuvidíš,“ zasyčel Tygřík a zamával svým ocasem. „Žádný styl plavání. Kočky NEMAJÍ rády vodu.“

„No, tak doufám, že ty a Ahmedovi budete v novém domě šťastní,“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Mops čarodějnicí.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.